

E Expositio Epistole sancti Hieronymi

a. Verū hec contra inuidos. scilicet diximus quibus per omnia p̄ia sentimus: q̄ mē translationem volūt rēp̄endere: qr̄ immediate sumpta est ab hebraica veritate tanq̄ a puro fonte.
 b. Nunc te deprecor. Hec est ultima pars principalis istius prefationis in qua facit tria. Primo enim orationū suffragia implorat. cum dicit: Huc te deprecor. Desideri charissime vt me orationibus iuues. Secundo assignatrationem: cur orare debeat. cum dicit: Quia me tantum opus subire fecisti: et a Genesi exordium capere. Tertio finem orationis insinuat sc̄z ut penta-

tiora sunt exēplaria latina q̄ gr̄ca: gr̄ca q̄ hebraica. Verum hēc contra inuidos. Nunc te deprecor. Desideri charissime vt qr̄ me tam opus subire fecisti: et a Genesi exordium capere orationib⁹ iuues: quo possim eodem spiritu quo scripti sunt libri: in latinum eos transferre sermonem.

teuchum fideliter transferat. vnde dicit: Quo possim eodem spiritu q̄ scripti sunt libri in latinum eos transferre sermonem.

Expositio in prefationē pentateuchi fratrī Britonis de ordine postillatoris finit: ad quem in principio operis sua in prefatione q̄ incipit: Adi in dextra: sup̄ quorūdū prologoy elucidatione tanq̄ per eundem sufficienter expositis postillatoris (vt patuit) se eponerando remisit.

Finit Prefatio.

E Prologus

Momēs diuinōs libros legim⁹: in tāta m̄stitudine vero xp̄ itelle-
 ctuū: q̄d pauc⁹ x̄bis crūū: et sanitate catho-
 lice fidei mūnū: potissimum id diligam⁹: q̄d
 certū apparuerit eu sensisse quē legimus. Si
 autē b̄ latet: id certe q̄d circūstātia scripture
 nō impedit: et cū sana fide concordat. Si autē
 scripture circūstātia tra c̄tri & d̄scuti nō po-
 test: saltez id solū: q̄d fides exigit sana vel p̄scribit. Aliud est
 enim q̄d potissimum scriptor: senserit nō dinoscere: aliud a pieta-
 tis regula errare. Si vtrungs vitē: p̄fecte se habet fruct⁹ le-
 gentis. Si vero vtrungs vitari nō potest: etiā si volūtas scri-
 ptoris incerta sit: sane fidei p̄grām nō inutile ē eruisse sentē-
 tiā. **A**ugustinus. In rebus obscur⁹ atq̄ a nostris oculis
 remotissimi si q̄ in scripture etiā diuina legim⁹: q̄ possunt sal-
 ua fide alij parere sentētijs in nullā eāp̄ nos p̄cipiti affirmatiōne ita p̄ciamus: vt si forte diligentius exq̄lita xp̄itas eam
 labefactauerit: corrūam⁹: nō p̄ sentētiā diuina p̄ scripturā
 sed p̄ nra dīmīcātes: ita vt eā velim⁹ scripturā esse: q̄ nra ē:
 cū poti⁹ eā q̄ scripturā ē: nrāz ē: velle debeam⁹. **N**otādū
 q̄ hec scripture ita allegorij. X̄bis texit vt allegorij sensu
 p̄tineat: et historiā fidē rerū gestarū nō amittat. **D**icit autē ge-
 nesis a suo principio fin morem hebreop̄: qui ex p̄ncipijs ma-
 xime nomina libris imponunt: sicut Mattheo euangelicam
 suam historiam libri generationis appellat. Cū m̄lta vtraq̄
 scripture in sequentibus continetur: in quibus nulla generatiō-
 onis mentio fiat. Introducit quippe hec historia prīmū ho-
 minem futuri formā: vt pote de terra virgine conditū: p̄ quez
 generādi terreni erāt in vitā transitoriā: sicut euā gelū fin
 nouum hominem iducit de matre virgine genitum: qui filios
 generaret in vitā eternā. In hac ergo scripture figure sūt fu-
 turom. In euāgelio vero manifestatio completorum. **L**iber iste more hebreorum a principio genesis appellatur: qr̄ in
 eo de celi et terre generatione agitur: licet alia m̄lta sequātur
 sicut euāgelii Matthei: liber generationis iei⁹ xp̄i. Inducit
 enim moyses prīmū hominem formā futuri: de terra xp̄ine
 conditū: qui generaret terrenos in vitā transitoriā: sic et euā
 gelū scđm hominem scilicet christum de matre xp̄ine genitū
 qui generaret celestes in vitā eternā. **H**ic ergo figura: in euā
 gelio veritas. Hieronym⁹. In p̄ncipio c.d.c.r.t. Pleriq̄ au-
 tumat sic Tertulian⁹ & Hylarj⁹ in hebreo haberi. In filio fe-
 cit de⁹ c.r.t. Lxx. vero & Symach⁹ & Theodocion. In p̄ncipio trāstulerunt. Et in hebreo dictū ē Breith q̄d Aq̄la iter-
 ptatur in capitulo. Magis igitur fin sensum q̄ fin verbi trā-
 slationem de christo accipi potest qui in ipsa fronte geneoseos
 que caput omnium librorum est: et in principio Johānis celi
 et terre conditor approbat. vnde in capite libri scriptum ē
 de me: id est in principio geneoseos. In principio l.s. creauit d.c.
 & t. et in principio Johānis: omnia per ipm facta sūt &c. Ap̄d
 hebreos quoq̄ b̄ liber Breith appellatur: qui voluminib⁹
 ex librorum principijs nomina imponunt. **Q**uattuor sunt
 regule sacre scripture: id est Historia q̄ res gestas loquitur.
 Allego.

¶.39.

Glosa ordinaria in Genesim

Allegoria: in q̄ aliud ex alio intelligit. **T**ropologia. i. morali locutio: in qua s̄ morib⁹ ordinandis tractatur. **A**nagogē: id ē spiritualis intellectus: p̄ quē s̄ summis & celestib⁹ tractatur ad sup̄iora ducimur. **H**is quattuor quasi qb̄usdāz rotis tota diuina scripture volvitur: ubi ḡtia: Hierusalē fin historiā ē cīmitas. **A**llego. ecclesiāz significat. **S**ed in tropologiam id ē moraliter animam cuiuslibet fidelis: q̄ ad pacē eternam anhelat. **S**ed in anagogen celestium omnium vitaz qui reuelata facie vident deum. **D**iuitia scripture aliquā
 eterna intimant: vt ē: In principio erat xp̄bum. Aliquādo
 facta narrantur: vt cū venerit fili⁹ hominis in. s.m.s. Aliquā
 agēda sunt p̄cipiuntur: vt diliges proximum t.s.t.i. Et ē bip-
 tita diuina scripture: quia alia sunt q̄ fin figuram dicuntur
 vt ē: Audiuit adā vocē dñi deambulantib⁹ in paradise. Alia
 fin rerū gestarū fidē: vt ē: q̄ pp̄ls exiens s̄ egypto p̄ mare
 pedib⁹ ambulauit. Alia sūt q̄ vtrungs dicta sūt mō: vt ē trāslit
 mar̄ rubri: et miracula q̄ dñs ē euā gelio fecit. **T**rib⁹ modis
 significat b̄ scripture generatione sc̄l ē factā. Aut enī sola
 volūtate aliqd d̄r factū: vt In p̄ncipio creauit d̄ celū & ter-
 rā. Aut volūtate sil & voce p̄ceptiuā: vt fiat lux. Sive delibe-
 ratiuā: vt faciam⁹ hominē ad imaginē & similitudinē nostrā.
 Aut volūtate voce & diffinitiōe: vt Crescite & m̄uplicamini
 t.r.t. & germinet terra herbā v. & fa. se. &c. Et ea q̄ sola volū-
 tate & voce dicunt: nouitiae facta sūt. Que vero p̄ diffinitiō-
 nez b̄ sūt similia illis q̄ nouit facta sūt: et b̄ sūt q̄ post septimū
 dīe vscq̄ in finē opatūr d̄: vt ex illa diffinitiōe p̄veniunt.
Quidā triā p̄ncipia posuerūt: deū: exēplar: materia: et ea
 icreatar sine initio. Deūq̄ nō tanq̄ creatorē materie: sed q̄s
 artificē: ad exēplar de p̄iacēti materia mōm̄ fecisse. Alij duo
 principia putauerunt: Materiā et speciē: et cum his tertium
 quod operatoriū dicitur: Mūdūq̄ semp fuisse & futurū esse.
 His et hmōi erroib⁹ obviās moyses: in uno spiritu: in uno
 principio tēporis: mūdū a creatore d̄o factū narrat tāta ve-
 locitate: vt effectu sensum t̄pis p̄neniret: vt videlicet deū co-
 gnoscens initū vniuersop̄: eternū intelligere dedit et omni
 potentē: ex tanta celeritate opis vt needū prīmū nascentis
 mūdū momētū trāfactū dicas: q̄i mūdū crea? d̄o his x̄bis: &
 A principio crea. d.c.r.t. **S**trab⁹. In p̄ncipio
 crea. d.c.r.t. Moyses in uno p̄ncipio t̄pis a deo
 creatore mūdū factū refert: vt sensum t̄pis p̄ne-
 nir et effectu volūtar: vt deū sciam⁹ t̄pis initū:
 & ipsum esse initū oīm. **P**latō enī triā initia vel
 p̄cipia estimabat: deū: exēplar & materia: & ipa-
 ricata sine p̄ncipio: & deū q̄s artificē nō crea-
 torē. **A**risto. duo materiā & speciē & tertium operatoriū dicitur.
 Mūdū x̄o sp̄ esse & fuisse. Cōtra hec ergo & hmōi dicit: In
 principio &c. Aug⁹. **S**icut paulus per reuelationē didic
 euāgelii: ita moyses docente sp̄ūctō conditū mūdū exordiū.
 Moyses in hoc libro de inferiori mundo ad instructionē ho-
 minis agit: et qr̄ homo p̄ponendus erat mūdū visibili: p̄mū
 regnū paratum describit: postea rectorē inducit: cui seruat
 plenitudo regni. Dicit g: In p̄ncipio c.d.c.r.t. Celi & terre
 noīe: quicq̄ d̄ fecit simul factū esse materialiter p̄t intelli-
 ḡsi: sed

Glosa ordinaria in Genesim

Gloria informiter: siue spūale siue corporale sit. Deinde prosequitur quomodo de singulorū formas fecerit: et operū distinctiones: et quod nondum distincte forme addit de terra: Terra autē erat inanis et vacua: his. s. q. de ipa erant processura. Et tenebre erāt s. f. a. Per abyssū cetera elemēta possunt scelli gū: qd adhuc p̄fusa et incerta erāt qd formas essent habitura.

¶ Quattuor modis operat de. Primo in xbo. Seco in Ecc. 18. a materia. vñ: Qui vivit in eternū: et eruit omnia sūl. Tertio per opera sex dierū varias distinctiones ceteras. Quartu ex p̄mordialib⁹ seminib⁹ nō incognite oriuntur nature: h̄ note se p̄ ne percāt reformat. **¶** Isidorus et Beda mystice. Primordia generi humani quib⁹ in ista luce frui cepit: bñ coparante pmo die qd de luce fecit: et hec etas tanq̄ infansia de puritate ē ipsi vniuersi sceli: qd tanq̄ vñ homo etates agit infansiam. Nec protendit ab adamys ad noe generationibus. x. Quasi vespera hui⁹ diei fit in diluvio: qd et infansia nostra tanq̄ obliuionis diluvio delef. Incipit mane secundi diei a temporib⁹. Nec tanq̄ puericia: et tendit hec etas vñq̄ ad abraam alijs generationib⁹. x. Et bñ comparat idem diei quo factū ē firmamentū inter aquā et aquā: qd et arca in qua erat. Nec cū filiis: firmamentū erat inter aq̄s inferiores: in quibus natabat: et superiores qbus complueraat. hec etas diluvio nō delef: qd et puericia nostra nō obliuione tergitur de memoria. meminim⁹ em nos pueros fuisse: infantes non meminimus. hui⁹ vespera ē p̄fusa linguaꝝ in eis qd turre faciebant: et fit mane ab abraam. H̄ nec ista etas sedū generauit p̄plū dñi: qd nec puericia apta ē ad generandū. Incipit mane diei tertii ab abraam et succedit tertia etas filiū adoleſcēt: et bñ comparat diei tertio in qd ab aq̄s terra separata est. Ab omnib⁹ em gentib⁹ quoꝝ error instabilis: et vanis simulacrorum doctrinis qsi vñl. omnib⁹ mobilis (qd bñ significatur marī nomine) fidel p̄pls pulsat: ab hac ḡ gentiū vñtate et huius seculi fluctibus separat: et p̄pls dei per abram tanq̄ terra cū apparuit arida. i. sities imbiꝝ diuinorum mandatorum. Qui p̄pls vñl. dñi colēdo tanq̄ irrigata terra vt fructus vñiles posset aſſerre: sanctas scripturas et prophetias accepit. Nec em etas iaz potuit generare filiū dco: qd et tertia etas. i. adoleſcēt iam filios habere pōt. Et ideo ad abraam dictū ē: Patrē multaz gentiū posui te: vt augē nimis valde: et ponā te i gētes: reges ex te crūt: et ponā te statūtū meū int̄ me: et semē tuū post te: generatiōes eoz i te statūtū eternū: vt sun̄ tibi dē: et semini tuo post te: terrā in qhabitas oēm terrā chanaā i possessionē eternā: et cro illis dē. Nec etas porrigit ab abraā vñq̄ ad dauid q̄tuordecim generationib⁹. Hui⁹ vespa ē i pctis p̄pls: qd diuīsa mādata pteribat vñq̄ ad maliciā pessimi saulī. Cū mystice fit manē q̄te diei regnū. s. dauid. hec etas similē ē iuuenītū: et reuerā iūt̄ oēs etates regnat inūt̄: et ipa ē ipm firmamētū oēn etatu: iō bñ coparat q̄to diei: i q̄ fecī sūt sidera celi i firma mēto. Quid em evidēt⁹ significat reḡ eminētā qd splēdor solis: et plebis obſerperātā lune splendor ostēdit tanq̄ synagogā ipsāz et stelle pñcipiēs ei⁹: et oia fundata i stabilitate regni tanq̄ firmamētō. Hui⁹ qsi vespera ē i peccat⁹ regū: qd illa gēs meruit captiuari. Fit deī māe q̄ntē diei trāſmigratio i babylonē: cū i captiuitate p̄pls lenit⁹ i pegrino ocio est collocaſ. Et porrigit hec etas vñq̄ ad aduentū xp̄i ibu dñi nři. q̄nta etas fin quā ē declatio i iuuenītū i senectutē: nō dū qdē senect̄: h̄z iā nec iuuenīt̄: qd seniori etas ē quā greci p̄sbytē vocat: nā senex apd eos nō senex: h̄z geron dicit. Et reuerā sic ista etas a regni robore ē inclinata: et fracta i pplo indeoꝝ: quādūmodū hō i iuuenītū fit senior. Et bñ coparat illa dici q̄nto: q̄ fecī sūt alia i aq̄s volatilia celi postq̄ ceili hoies iñ gētes tanq̄ i aq̄s ceperūt vñmeret habere incertā sedē et instabilitē sūt aues volatiles. H̄z plane ibi erāt cete i magni hoies: qd maḡ dñabuntur fluctib⁹ sceli: h̄z seruiret i illa captiuitate. Nō em ad cultū idolorū alīq̄ terrore deprauati sūt. Abi sanc̄ alāduercentū qd benedixit dē illa alalia dicens: C̄reſcite et multiplicamīt: et replete aquas marī: et volatilia multiplicentur super terram. Quia reuerā gēs iudeorum ex quo dispersa est per gentes valde multiplicata ē. Huius dici: hoc est huius etatis quasi vespera est multiplicatio peccatorum in pplo iudeorum: qd sic exēcati sunt: vt dñ et dominum nostrum icem christum nō possint cognoscere. **¶** Mystice. **D**ane. vi. dici fit predication euangelij per icem, et finito die quinto: id est quinta etate incipit sexta sez senectus veteris hominis in qua homo minus potens ē et quasi ad extrellum vite tendit. Et hoc etiam apparet: quia illud carnale regnum iam ē ychementer attritum: qd et templum dei deicetum

dei deicetum est: et sacrificia cessauerunt. Et nūc ea gens quā tum ad regni vires atrinet: quasi extremam vitam trahit. In ista tamen etate tanq̄ in senectute veteri hominis: homo nō uas nascitur: qui iam spiritualiter viuit. **S**exta enim etate siue die dictum est: Producat terra animam uiuentem. Hā qn̄ta die non dictum erat: producant aqua animam uiuentem: sed reprilia animalium uiuarum. Quomodo enī corpora sunt reprilia sic tunc adhuc etiam corporali circumcisioꝝ et sacrificijs tanq̄ in mari gentium ppls ille scriuebat. Itā vero animam uiuam dicit: qd vitā tam incipiunt eternā desiderare. Herpestes ergo et pecora qd terra producit: gentes significat iā statibilitē credituras euangelio: de quibus dicitur et illud quod petro demonstratum est in actibus apostolorū: **M**acta. et māduca: et cum ille immunda dicere: responsum est illi: **Q**uod deus mundavit: tu commune ne dixeris? **T**ūc fit homo ad imaginem et similitudinem dei: sicut in ista etate sexta nascitur in carne dominus noster: de quo dictum est per prophetam: **E**t homo est: et quis cognosceret eum. **E**t quemadmodū in illa die masculus et femina conjuncti sunt: sic et in ista xp̄s et ecclēsia. **E**t preponitur homo illa die pecorib⁹: serpentibus: et volatilibus celi. sic et in ista etate christus regit animas sibi obtēmperantes: que ad ecclēsiam eius partim de populo indeorum et partim ex gentibus venerat: vt ab eo domite mansuiceret homines felices vel carnali concupiscentie dedit sicut pecoraz vel tenebrosa curiositate obseurati quasi serpētes: vel elati superbia quasi aues. **E**t sicut in illa die pascitur homo et animalia que cum ipso sunt herbis seminalibus et lignis fructiferis et herbis viridibus: sic in ista etate homo quicunq̄ bonus ē minister christi: et eum bene quantum potest imitatur: cum ipso populo spiritualiter pascitur sanctorum scripturarū alimenatis: et lege dei partī ad concupiscentium fecunditatē rationē atq̄ sermonum tanq̄ herbis seminalibus: partiz ad utilitatē morum et conuersationis humane tanq̄ lignis fructiferis: partim ad vigorem fidei: spei et charitatis in vitam eternā tanq̄ herbis viridentib⁹: que nullo estu tribulationū possunt areſce re: sed spiritualis sic pascitur istis alimentis: vt multa intelligat. **C**arnalis autem id ē parvulus in christo tanq̄ p̄ce⁹ dei vt multa credat: que intelligere nondum pōt: ramen eosdem cibos omnes habent. **H**uius autem etatis vespera ē: de qd minus ait: **P**utus veniens filius hominis inueniet fidem suam per terram: Post illam vesperam fit mane: cum ipse domin⁹ in claritate venturus ē. **L**unc requiescent cum christo ab omnibus operibus suis bi quib⁹ dictum ē: **E**stote pfecti sicut parter vester qui in celis ē. **T**ales enī faciūt opera bona valde. post talia enim opera speranda ē requies in die septimo: que vesperam non habet. **N**ullo ḡ modo potest dici quemadmodū fecerit deus celum et terram et omnem creaturam quam condidit: sed ista expositio per ordinem diez sic indicat qd histōriam rerum factarum: vt predicationem futurō maxime obseruet. **S**i autem aliquem monet qd in istis etatibus seculi duas primas etates: infantiam et puericiā corporis sensib⁹ inherebere: qui sensus corporis quinq̄ sunt: visus: auditus: gustus: olfactus et tactus. **Q**uinari⁹ autem numerus duplicat⁹ (qd duplex ē sexus human⁹) vñ generationes tales existūt masculinus et feminin⁹ denarium numerum facit. **I**ā vero ab adolescentia et deinceps vbi ratio incipit in homine praevalere: ac cedit quinq̄ sensibus cognitio et ratio: quibus vita regitur et administratur: vt iam septenarius numerus esse incipiat: qui similiter duplicatus quattuordecim generationibus eminet et apparat. **Q**uas habent tres etates consequentes: adolescentis scilicet iuuenis et senioris. **S**enectus vero etas sicut in nobis nullo statuto anno tempore diffinitur: h̄z post illas quinq̄ quantū quinq̄ vixerit: senectuti deputatur: sic in ista etate seculi non apparent generationes diffinitae ut occult⁹ sit ultim⁹ dies: quem vtiliter dominus latere oportere demonstrat. **M**ystice. **I**gitur perfecti sunt celi tē. **Q**uia post illorum qsi fer dierum opera bona valde: speret homo quietam perpetuam: et intelliget qd sit. **R**egeuit de septima die ab omni opere suo: quia et ipse in nobis hec bona operatur: qui vt opere munib⁹. **E**t recte ipse regeſcere dē: qd post hec oia opa nra re quā nobis p̄stabit. **Q**uomodo enī recte paterfamilias d̄ edificare domū: cū vi edificet oparij sui iubet: et regeſcere cū post pfectionē fabrice illis qbus impabat p̄mitit vt vacēt: et tociū do ocio p̄fruant. **I**ſidor⁹. **D**orat⁹ habet vñusq̄s nrm̄ **G** in nr̄s

Glosa ordinaria in Genesim

Gin nris operibus et recta vita tanq distictos istos sex dies: post qd debeat quiete sperare. **P**rolo die lucem fidei: quando primum visibilis credit: propter quam fidem dominus visibili apparere dignatus est. **S**econdo die factum est tanq firmamentum discipline: quod discernit inter carnalia et spiritualia opera: sicut firmamentum inter inferiores aquas et superiores. **T**ertio die quo mentem suam ad proferendos bonorum operum fructus preparat et erigit: separata enim labo et fluctib tentationum carnalium tanq aridam terram habet: mentem videlicet tanq a perturbationibus maris: ut iam pos sit dicere: **N**e te seruo lege dei: carne aut seruo legi peccati.

Ko. 7.d **I**dem mystice. In principio creauit deus celum et terram. Spiritualis qui celestia meditantur: et terram id est carnales terrenum hominem imitantes. **T**erra autem erat inanis et vacua: hoc est caro nostra anteq doctrine accipiat formam. **T**e nebre erant super faciem abyssi: quod peccati obscuritas et ignorantie cecitas tegebat corda nostra. **S**piritus domini cerebratur super aquas: hoc est: super cor tenebrosum et fluidum: ut in spiritu subsistentes requieceremus: et statu et vivificaremur. cuius unda abluiamur. **D**ixit quoq deus: **F**iat lux: id est apparet illuminatio fidei. **P**rimo enim die lucem fidei dedit: quia prima est in conuersione fides. vnde primum mandatum est: **D**ominus deus tuus unus est: propter hanc fidem christi visibiliter apparuit: per eleentie sue gratia dividens lucem: id est filios dei. et lucis a tenebris id est peccatoribus: hos appellauit diez: illos noctem. **vii**: **F**uist aliquid tenebre: nunc aut lux in domino.

Ebu. 6.a. **I**Die secunda posuit firmamentum sanctas scilicet scripturas in ecclesia. de quibus dicitur: **C**elum sicut liber plicabitur: hoc firmamentum discernit aquas: id est populum angelorum quibus non est necesse ut in lectione audiatur verbu dei. **S**ed illud firmamentum posuit in sublime super infirmitatem inferiorum populo: ut suscipientes in eo cognoscatur: quod iter discernatur inter carnalia spuialia quod inter aq superiorum et inferiore.

IDie tertia congregauit aq inferiorum et salsas infideles: scilicet concupiscentiarum et temptationum fluctibus sequebentes et segregauit ab eis aridam: id est fideles fontem fidei sitientes. **I**n fideles vero coercuit: ne iniuritatis sue fluctibus aridam: id est animam sitiensem deum conturbent: sed liceat ei germinare fructus bonorum operum: et diligere proximum ut habeat in se semen finititudinem suam: ut scilicet ex sua infirmitate compatietur alij indigentibus: producat lignum forte et fructiferum: id est beneficium eripiendo oppressum et prehendo ei protectionis umbraculum.

IDie quarta micuerunt luminaria in firmamento celi. id est legi doctores scripture sancte inherentes: et inferioribus lumen sapientiae demonstrantes. **P**rodidit quoq siderum turba: id est virorum doctorum scilicet et legisperitorum numerositas qui in huius vite nocte fulgentes: dividunt scripture sentibilia et intelligibilia quasi inter lucem perfectorum et tenebras peccatorum facientes signa virtutum et miraculorum quod sunt in tempore et anno: quia propriis temporibus vivunt et transirent: verbum autem domini in eternum manet. **B**ene aut terra germinavit primo: et postea facta sunt luminaria: quia post bona opera venit illuminatio: qua videb species superne veritatis.

IDie quinta facta sunt in aquis reptilia animalium vivarum: id est homines in vitam renocati per sacramentum baptismi facta sunt volatilia: id est anime volantes ad superna.

Gesta die produxit terra animam vivam: quod caro nostra ab operibus mortuis abstinent: viva virtutum germina parit finis genus suum: id est vitam imitando sanctorum. **vii**: **I**micatorum mei estote tecum. **H**ec omnis genus nostrum vivimus: quod sanctos quod proximos imitamus. **P**roducit terra bestias id est homines ferociate superbientes: et pecora id est simpliciter viventes et serpentes astros se et bonum a malo discernentes: et quasi reproto scrutantes terrae per que intelligent celestia. **P**ost hec fecit deus hominem ad imaginem et similitudinem. **vii**: **I**n rurum scilicet perfectum: qui ipsam veritatem contemplando operatur iusticiam. **H**ic accipit potestatem piscium maris et volantium celi: pecorum: ferarum atque repenti: quia spiritualis similis deo factus omnia indicat: et ipse a nemine iudicatur. **M**a scelum et feminam et cetera: quia sicut viro mulier: sic spirituali et perfecto viro minus perfectus obediens debet: dicitur enim eis: **C**refcite et multiplamini et replete terram. **I**n spiritualibus scilicet donis: ut ratio dominetur carnis: quasi insensato animanti: et perturbationibus eius. **P**er herbam seminales et lignum fructuosum in escam hominibus datum: intelligimus oblationes sanctorum. **A**nde paulus: **G**eminamus spiritu alia vobis: magnum est si carnalia vestra metamus?

Phil. 3.d.

1. Cor. 9.b

Augustinus. **C**u in divisa scriptura de paucl vobis plures intellecti veri et catholici habent: illi diligam maxime quem prout scriptor sensisse vel quem non impedit circumstantia scripture: si conuenit cum fana fidei: aut salte quem fana fides prescribit. **A**ugustinus. **S**iqua obscura legim: que possunt sane varijs exponi sententias nullam precipitan affirmant: ne forte velumus eam esse scripture sententiam que nostra est: cu potius scripture sententiam debeamus facere nostram.

Augustinus. **I**n narratione rerum gestarum non omnia fini figuralem tantum intellectum accipim: sed quedam fini fidem rerum gestarum asserenda et defendenda sunt. Que rendum ergo est quomodo preter allegoricas significaciones dictum sit: **I**n principio creauit deus celum et terram. **I**n principio scilicet temporis: vel quia primo facta sunt: vel in principio id est in filio dei qui ait: **E**go principium qui et loquor **Job. 1.3** vobis. **C**elum et terram spirituali corporalem creaturam intelligunt vel corporalem tantum: per celum superiorum: per terram inferiorem: vel utriusque informis materia dicta est celum et terra. **S**piritualis enim vita sicut in se est: non consistit ad creatorem informis est. **L**onera vero ad eum format. **C**orporalis autem per priuationem omnis corporei qualitas: que appetit informata materia. **T**el celum est creatura spiritualis que ab exordio quo facta est et perfecta: et beata semper est. **T**erra vero corporalis materies adhuc imperfeta: quod terra inquit erat inuisibilis et incopposita tecum. **U**bi videt informitatem significare corporalis substantie. **T**ruspum in informitate significari potest. **C**orporalis in eo quod dicatum est: **T**erra autem erat inuisibilis et incopposita. **S**piritualia autem in hoc: **T**enebre erant super faciem abyssi: ut abyssum tenebrosas naturam in formem intelligamus: nisi ad creatorem pertinet: in quo solo format et illuminat ne sit tenebres vel abyssus. **Q**uerendum est: quomodo deus cuncta simul condidit: dum idem moyses ex diez mutatione variante distincte crea ta describit. **S**ed rerum simul materia creata est: simul vero formata per species non est: et quod simul extitit per substantiam materie: non simul apparuit per speciem formae. **C**u enim simul factum celum terraque dicitur: simul spiritualia et corporalia: et quicquid de terra producitur: simul facta indicantur. **S**ol: luna et sidera quarto die in celo facta perhibentur: si quod quarto die processit in specie: primo die in celo substantia extitit per conditionem. **P**rimo die terra creata dicitur: tertio arbusta condita et cuncta terra virentia describuntur. **S**ed quod die tertio in speciem prodit: prima die in ipsa terra substantia conditum fuit. **H**inc moyses distincte per omnes vel singulos dies omnia redditum retulit: et tunc omnia simul creata subiunxit dicens: **I**ste sunt generationes celi et terre: quod enim create sunt in die quando deus fecit celum et terram et omne virgultum agri antequod oritur in terra: omnemque herbam regionis. **Q**ui enim diversis diebus creatum celum: terram: virgulatum: herbamque narrauerat: in uno die facta manifestata: ut ostenderet quod omnis creatura simul per substantiam extitit: que non simul per speciem processit. vnde: **C**reavit deus hoc **Gen. 1.2**. minem ad imaginem et similitudinem. **A**d imaginem creauit illud: masculum et feminam. **F**emina nondum facta: iam homo masculus et femina perhibetur: sed quod ex adaz latere erat processus: in illo iam computatur per substantiam: a quo fuerat producenda per formam. **I**n minimis quoque licet hec considerare. **H**erba enim cum prodit et formatur: nondum in illa fructus secundum fructus sui semen ostenditur: inest tamen et fructus et semen: quia simul sunt in radice substantie: que non simul procedunt per temporis incrementa.

Augusti